

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoE/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710204368
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8710204368.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast.: Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: X. V., K.. XX.X.XXXX, O. P. XXX/XX, XXX XX Š.U., o vymoženie 842,40 eura s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 14Er/167/2010-24 zo dňa 8.9.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Účastníkom konania a súdnemu exekútorovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že výrokom I. exekúciu zastavil a výrokom II. rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danom prípade oprávnený zmeškal zákonnú 30-dňovú lehotu na uskutočnenie doplnenia návrhu podľa § 243f v spojení s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Keďže k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, prvoinštančný súd rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie postupom podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.
3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie namietajúc spotrebiteľský právny vzťah a porušenie práva na spravodlivý proces.
4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.
5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
6. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti

podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

7. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

8. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

9. Zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015.

10. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. Táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Preto aj v predmetnom exekučnom konaní bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 10 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.1.2016.

11. Zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015. Oprávnený bol tak povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.1.2016. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie podľa súdneho exekútora doplnil podaním doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21.1.2016, ktoré mal následne súdny exekútor zaslať súdu dňa 4.2.2016. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote exekučnému súdu nedoručil a teda zákonnú lehotu na doplnenie návrhu nedodrжал. Odvolací súd má z zhode s názorom súdu prvej inštancie za to, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu aj vzhľadom na to, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd a nie súdny exekútor. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. II.ÚS 774/2016 zo dňa 27.10.2016 konštatoval, že podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu (pozri aj napr. II.ÚS 615/2016, III.ÚS 564/2016, III.ÚS 752/2016).

12. Zo spisu vyplýva, že oprávnený si zákonom stanovenú povinnosť nesplnil a návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote (do 22.01.2016) v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 nedoplnil.

13. Pokiaľ oprávnený namietal, že povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mu nevznikla, pretože v danom prípade sa nejedná medzi účastníkmi o spotrebiteľský vzťah, odvolací súd k námietke oprávneného uvádza, že napriek tomu, že zmluva o úvere zo dňa 12.12.2008 bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je nutné predmetnú zmluvu považovať za zmluvu spotrebiteľskú a právny vzťah medzi oprávneným a povinným za spotrebiteľský.

14. Z obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmluve o úvere je označený ako fyzická osoba (menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom), ktorý prehlásil, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon zamestnania.

15. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie účelu - výkon zamestnania.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uzavrel, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je irelevantná právna forma zmluvy. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na potrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah.

17. Na základe uvedeného odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, t.j. pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti oprávneného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

19. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu" (porovnaj IV.ÚS 115/03). Odvolací súd pri stotožnení so záverom súdu prvej inštancie o nedodržaní zákonnej lehoty oprávneným podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní proti fyzickej osobe - spotrebiteľovi, čo malo za následok zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

20. Preto podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému povinnému a súdnemu exekútorovi žiadne trovy v tomto štádiu konania nevznikli a neúspešný oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).